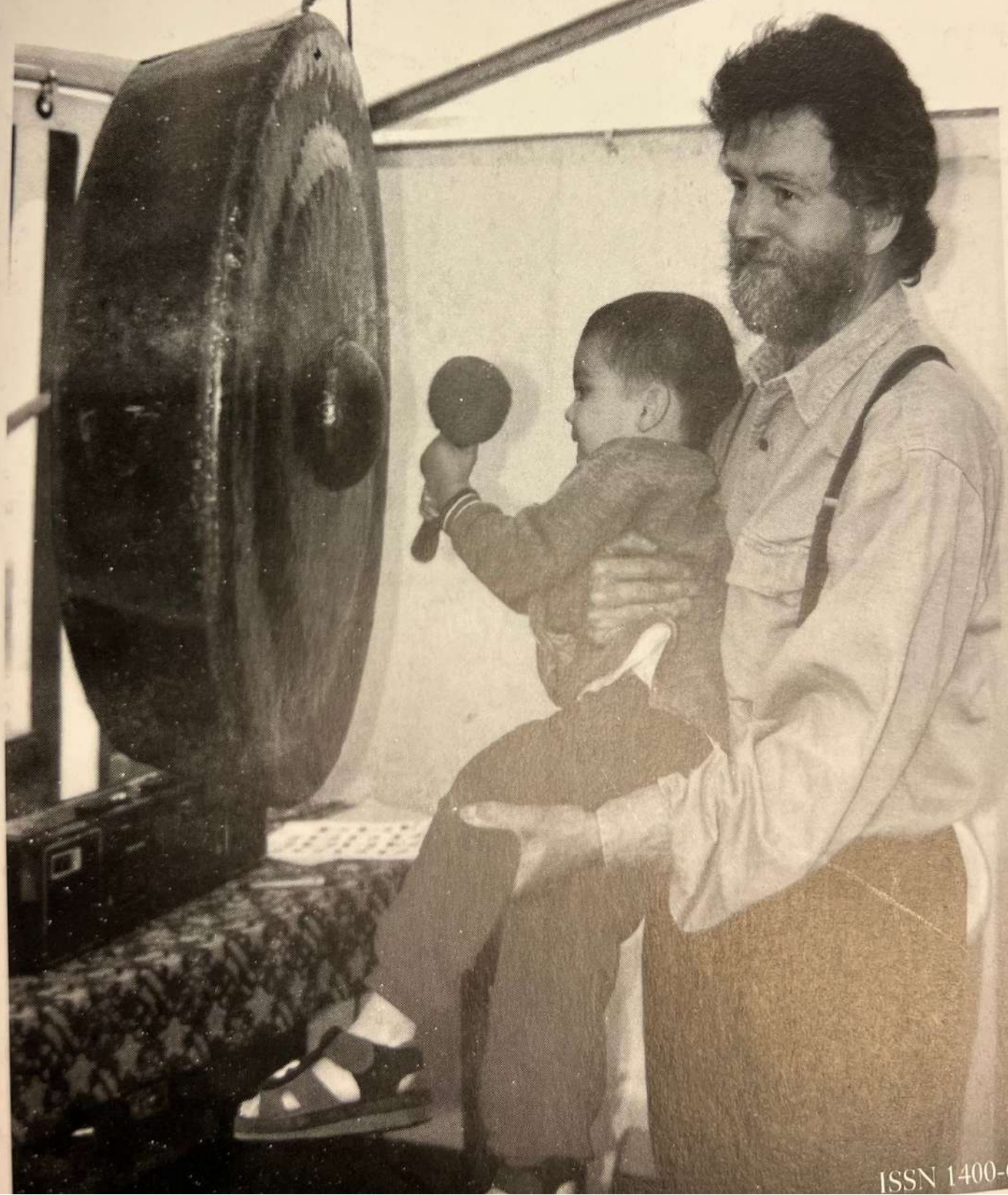

Sahabat

INDONESIENS VANNER

NR 2 1998

ISSN 1400-6294

SIS

Svensk-Indonesiska Sällskapet
Box 19048
104 32 Stockholm
E-mail: Styrelsen@svensk-
indonesiska.se
<http://www.users.wineasy.se/sis>

Utgivare

Svensk-Indonesiska Sällskapet

Redaktör

Annette Jansson
Nimrodsgatan 3A
115 42 Stockholm
08 664 76 48
fax 08 664 76 48

Ordförande

Per Hintze
08-32 11 92
E-mail: vuph@hhs.se

Medlemsärenden

Widiyanto Wibisono

Medarbetare i detta nummer

Martin Gest
Paula Olsson
Daniel Lindberg
Elisabeth Stenqvist
Bertil Stenqvist
Camilla Wallqvist
Hans-Björn Eriksson
Ida Möller

Grafisk form och layout
Peter Gest

Repro

ARKET Officin AB

Tryck

ARKET Officin AB
momsbefriad

Bali dans

Omslag: Urban tillsammans med ung gonggong musikanter

3 Ledare

4 Asien fest

6 Indonesiens självständighet

7 Notiser

8 Hotelliggaren

9 Dia träff

10 Mat sidorna

12 Mituni - Javanesisk ceremoni

14 Porträttet

Den härliga hösten

bankar på dörren och erbjuder hög klar luft, långa skogspromenader bland färgsprakande trän som står som eldar mot skyn. Med SIS erbjudande av olika evenemang hoppas vi kunna förgylla hösten tillsammans.

Vi kan se framemot "Topeng"-fest (maskerad), i Oktober, Pasar Malam i November och , vår nu mer, traditionella Lucia-fest. Däremellan hoppas vi kunna få in några spännande föredrag.

Ta gärna en promenad ut till det vackra Djurgården from den 10 September. Då öppnar Etnografiska Museet en utställning om "Staden- speglingar av kosmos" som är en gestaltning av religiösa städer där bla Jakarta och Yogyakarta är med.

Jag önskar Er en trivsamt höst och ser fram emot att träffas igen och ha roligt tillsammans.

Redaktör

Annette Jansson

Asien Fest 1998, 26-28 Juni

(Jag hoppas att jag fick med namnen på alla dans-
öser/dansare.)

Det var jättefina föreställningar och dansarna var

även inbokade att dansa inne på Gröna Lunds scen.

Förutom Indonesisk dans bjöds det även på sång av Nike Sinaga som sjöng några indonesiska popsånger samt ett par mer traditionella.

Nike var endast på besök hos sin syster som bor i Sverige men ställde ändå upp och sjöng under festivalen vilket vi i publiken var väldigt glada över. Iang från ambassaden ackompanjerade på sin keyboard.

Urban Wahlstedt visade sina Wayang Golek.

dockor samt sin egen lilla uppsättning gamelan-instrument. Han hade även en liten utställning med alfabeten från de olika asiatiska länderna.

I SIS-tältet såldes det indonesiska bakverk, hantverk samt lite saronger av SIS-medlemmar och Dharma Wanita. Garuda lottade ut en resa till Bali.

Den övriga verksamheten på festivalområdet bestod av olika asiatiska restaurangtält där man kunde smörja kråset. Det var inte bara indonesisk dans utan även filippinsk, thailändsk, lan-kesisk och indisk klassisk dans. Det visades Wushu, Qigong och lejongdans.

För de mer fingerfärdiga kunde man prova på att vika japanska origamifigurer i papper eller se

en vattenmelon förvandlas till en vacker blomma av en thailändsk fruktskulptör.

Adopterade Koreaners Förening visade koreanska folkdräkter.

Taiko Kai's kraftfulla japanska trumspel fick blodet att vibrera inne i ådrorna. Jag passade på att få ett handtextat kalligrafibokmärke (men det är nästan för fint för att använda i böcker !)

Faran med att besöka evenemang som denna festival är att man blir så himla reslysten att man har god lust att bara gå hem och snabbt packa väskan för att ge sig av ut i världen på nya äventyr !

Text & foto Daniel Lindberg

Indonesiens självständighet

proklamerades av Sukarno den 17:e Augusti 1945. Till minnet av denna dag högtidlighålls detta datum årligen av indonesier världen över. Detta är en dag som firas storslaget i hela Indonesien.

Den 17:e Augusti 1998 samlades indonesier och en del svenskar med anknytningar till Indonesien för att högtidlighålla denna dag på Indonesiska Ambassaden i Stockholm. Efter den obligatoriska flagghissningen och påföljande tal av ambassadören bjöds gästerna på indonesisk buffé. När alla var mätta och belåtna blev det dansuppvisning, diktuppläsning, sång och lotteri. Efter de indonesiska sångerna ropades de svenskar som var kvar fram för att sjunga några svenska sånger. Hur det lät skall jag kanske inte gå in på alltför utförligt.....

P.S. Den svenska "kören" får nog slipa formen en aning till nästa uppträdande samt utöka repertoaren !

Dansuppvisning av Tessan

Text & foto : Daniel Lindberg

Indonesiska "Spice Girls"

"Bapak-Bapak KBRI" tar ton

Fotosession tillsammans med Herr & Fru Ambasadör

Notiser

Truppreträtt

Den indonesiska armén började på torsdagen utrymma Acehprovinsen på norra Sumatra. Utrymningen tolkas som början på slutet av den indonesiska överhögheten. Rebellrörelsen på Aceh har kämpat för en självständig muslimsk stat. (AP)

Svår situation för Indonesiens barn

Läget för barnen i Indonesien är så allvarligt att det utgör en internationell kris, varnar FN:s barnfond Unicef. Fyra miljoner barn upp till två års ålder är svårt undernärda och mer än 30 procent av de indonesiska barnen riskerar att inte kunna slutföra sin grundskoleutbildningen. Den ekonomiska kräftgången i Indonesien har urholkat valutan kraftigt och priset på mat, bränsle och andra varor har nästan fördubblats. (AP)

Tusentals flyr vulkan på Java

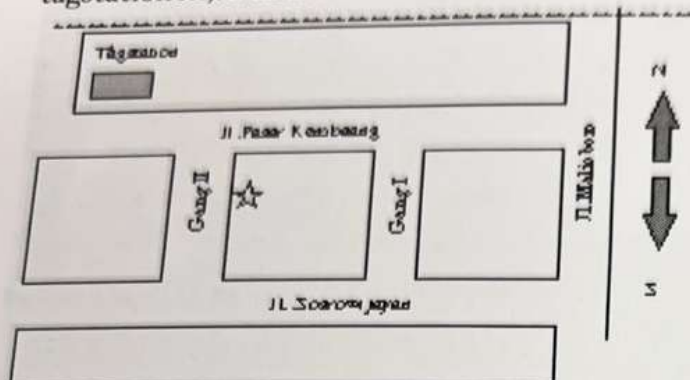
Tusentals människor har flytt byarna på vulkanen Merapis branter, sade myndigheterna på måndagen. Merapi fortsatte då att spruta ut aska, lava och dödligt het ånga.

Över 6000 människor har lämnat byarna på bergets sydvästsida, skriver tidningen KOMPAS. Lava flyter ner längs vulkanens västra sluttningar och aska sprider sig över Muntilanområdet, men Purbo sade att få olyckor skett till följd av Merapis utbrott.

Bergstoppen är skymd av tjocka ångmoln och har inte kunnat siktas sedan i söndags, sade personal vid Kaliurangs observationscentrum norr om Yogyakarta. (DN 21/7-98)

Hotelliggaren

Skall du åka till Yogyakarta och vill bo på ett litet mysigt losmen så kan jag rekommendera "SUPRIYANTO INN" det ligger nära tågstationen, se kartan nedan.

Supriyanto Inn utsågs till renaste losmen -97 och det drivs av Tole & Camilla.

Om du vill boka eller fråga om något kan du nå Camilla Wallqvist på tel : 08-654 68 30.

Hej och tack för en trevlig tidning!

Tyvärr har i senaste numret inkommit ett sämre hotelltips på Toraja Prince Hotel. Ett dyrt (700 kr/ natt) super turist hotel, lång från allt vad en

vanlig turist har råd med (inte tala om indonesier). Ett bättre tips är Toraja Torsna hotel för 60 kr / natt också med pool och trevlig personal, Tel 0423-21293

Hans-Björn Eriksson

ANNONS

Lukisan-Lukisan
Konst från Indonesien av bl.a

Jeihan, X-ling, Basar,
Huang Fong, Sonnega,
Wayan Toman, m fl.

Sven Andersson
tel 0480 474162
fax 0480 473967
säkrast kvällstid

En Utfärd

Efter en lång bussfärd ut ur det stökiga varma Jakarta steg jag av bussen i Cipanas- det svala bergsområdet utanför huvudstaden. Susila Dharma, barnbyn var mitt stopp. Jag var lite skakig efter färden. Visste de att jag skulle komma? Hade mina meddelanden kommit fram? Förståndarinnan tog en titt på mig- den omtumlade

17-åring som stod framför henne. Till slut kunde hon placera mig- flickan från Sverige som ville hjälpa till i barnbyn. Hundratals ögonpar stirrade på mig. Nu började den svåra uppgiften att lära sig alla namn- man kan ju inte vara gäst hos någon en vecka utan att veta vad de heter. Från början försökte jag göra klart att de skulle

bahandla mig precis som vem-som-helst och jag protesterade när de ville bjuda mig på en liten extra välkomstmiddag "ja, ja det är bara för den här kvällen" sa föreståndarinnan. Jag försökte så gott det gick att vara till någon nytta. Fast barnen (de äldsta upp till min ålder), var såklart alla mycket snälla och väluppfostrade och kallade sig alldeles utmärkt på egen hand- det var nog snarare de som tog hand om mig. Alltid morgonpigga, glada och flitiga. Renliga var förstås hela bunten som tog "mandi" minst två gånger om dan, gnodde sina kläder rena och borstade noga tänderna minst lika ofta. En liten pojke som jag kallade Superman, eftersom hans namn var så likt och därmed lättare att komma ihåg, hämtade troget vatten till mig vid varje måltid. På kvällen spelade de äldre pojkarna gitarr och sjöng. Åtminstone här kunde jag göra en insats och tralla med till engelska poplåtar- till deras förtjusning. En kväll när jag gick runt och sa godnatt, ropade några småpojkar på mig. På ena sidan av sovhusen brann en liten eld. Pojkarna hade lyckats få tag på ris och små torkade fiskar som nu puttrade över elden. (det verkade som om barnen alltid var på jakt efter något att äta. Speciellt med tanke på de magra målen- ris och, i mitt tycke, väldigt kryddstarka grönsaker). De var mycket entusiastiska och drog mig in i huset "Du har väl kameran med dig" sa de. Så höll de ut vad de kokat, alltihopa, på ett gigantiskt bananblad. Innan vi åt tog vi foton och så var det bara att ta för sig av maten- med händerna, på indonesiskt vis. Jag blev bjuden hem till många av barnens vänner som bjöd på varm choklad i små glas. Vi besteg ett berg i närheten, eller snarare en gräsklädd kulle, och för att inte

halka på de slippriga stigarna högg vi tag i de långa grässtråna och skar fingrarna. Klockan fem på morgonen väckte en av barnby tanterna mig för att använda mig som bärhjälp på marknaden. Den kaotiska "pasaren" där fiskar pressades ihop i små dammar flämtande av luft och kycklingdelar låg styckade på små kakelklädda bord. Ett ställe fullt av energiska försäljare med små bodar, stånd och filter utbredda direkt på marken med allehanda grönsaker och prylar. Fullt av dofter, vissa mindre smickrande, och en massa ljud och oväsen. Men helt klart spännande ur en storögd resenärs perspektiv. Flickorna i mitt hus var redan uppe och i tur och ordning klädde de sig i den vita särken med slöja för att be morgonbönen. Föreståndarinnan var en snäll liten tant som berättade stort och smått om barnbyn. De andra tanterna visade mig foton från släktingars bröllop (undrar om inte varje indones har ett bröllops-album i skåpet), och bjöd på kakor. När en motorcykelklubb kom till barnbyn för att ge TV-apparater åt vi lunch utomhus på baksidan av matsalen, nära tvättstället medans gästerna tittade på dans inomhus. De yngsta barnen var väldigt duktiga på att uppträda. En av gästerna var en känd komiker från TV och alla ville bli fotograferade med honom. Så hade en vecka gått och det var dags att återvända till mina släktingar i Jakarta. Barnbyn började också bli lite tom då många av barnen, nu när det var skollov, droppade av till släktingar eller vänner. "Glöm mig inte" ropade Superman och de andra småpojkar. Flickorna tog i hand. "Tack alllesammans" ropade jag "Hoppas vi ses snart igen" Så var man tillbaks i Jakarta och hettan.

Ida Möller

Ayam setan

Dela kycklingen i delar samt gnid in bitarna med ny mald pappas och salt.

Fin hacka löken och lomboks. Pressa vitlöken. Blanda allt tillsammans med kecap, ketumbar och olja. Lägg i kycklingbitarna och låt det marineras i cirka 1 timma.

Grilla kycklingbitarna ca 20 minuter antingen på en utegrill om vädret passar. Annars går det bra att grilla i ugnen.

Martin Gest

för ca 4 personer

1 Kyckling ca 1 kg.

1 dl olja

1 lök

3 delar vitlök

2 stora lomboks (färsk chili peppar)

1/2 tsk ketumbar (koriander)

3 msk Kecap manis eller vanlig soja

1 tsk ny mald peppar

salt

Artikel författaren i en becak, Jakarta.

foto: B.Stenqvist

Diaträff

Söndagen den 19 April samlades drygt femtio personer, SIS-medlemmar och deras gäster för att njuta av indonesiska resminnen; det var dags för Diaträff!

Gerard tog oss med på strövtåg genom Java och Bali. Hans berättelse om bakgrunden till Borobudur uppskattades mycket.

Daniel visade bla delfiner på riktigt nära håll i vattnet kring Sulawesi, fantastiskt!

Med Prastos bilder blev vi bjudna på javanesiskt bröllop och vi fick följa alla ceremonier, av vilka matning av brud och brudgum roade oss allra mest.

Hasses undervattensbilder och en dramatisk

fight mellan två vattenbufflar på Sulawesi fick avsluta bildkavalkaden den gråmulna söndagseftermiddag i April.

Naturligtvis behövde ingen gå hungrig; varma pisang goreng (Philip och Prasto friterade för fullt i köket) bjöds till kaffe/te då vi kom, för att senare följas av Nasi Goreng, telur dadar, lumpiah, krupuk och ayam goreng, allt mycket smakligt tillrett av Pipit! Hjärtligt Tack till alla för en lyckad träff!

Elisabeth Stenqvist

Mituni - Javanesisisk ceremoni

Jag tror inte att det har utförts många Mituniceremonier i Sverige, så det kändes extra roligt att få närvara vid detta tillfälle.

Mituni är en Javanesisisk ceremoni som hålls i den 7:e månaden av en kvinnas första graviditet. Själva ordet Mituni kommer ifrån det javanesiska ordet för sju - "pitu" suffixet "ni" markerar den bestämda formen av 7 (:e). Ursprungligen hölls dessa ceremonier främst i de kungliga familjerna på Java. Nuförtiden förekommer det Mituniceremonier även på gräsrotsnivå.

För att förbereda mig lite grand på hur en Mituniceremoni går till och dess innebörd så frågade jag min bästa kompis i Yogya om han kunde förklara hur och varför. Han ilade raskt över gatan och frågade kvarterets "dukun".

En dukun är en vis kvinna eller man som har kunskaper i magi/medicin/spådom och de är även byns ceremoniförättare. I egenskap av "dukun" har mbak Dharmo utfört Mituniceremonier under ca 40 års tid i Yogyakarta. Damen ifråga talar tydligen en javanesiska som inte är helt lätt att hänga med i så min kompis skickade en sammanfattning.

Enligt javanesisk tradition delas en graviditet in i tre faser :

Nur-amisiso (1-3 mån.) "Siso" betyder lidande och det syftar på att den havande kvinnan under denna period ofta är illamående eller lider av en del underliga matbegär.

Nur-cahyo (4-7 mån.) Denna period är väntan och hoppets tid då fostret skall utvecklas till människa.

Mituniceremonins syfte är att be de 4 gudomliga andarna att välsigna den nyblivna lilla människan och tillföra andlig styrka, kraft och goda egenskaper för att barnet så småningom skall födas till en fullständig individ, såväl andligt som fysiskt.

Dessa fyra gudomliga besitter ett helt register

med egenskaper och färdigheter.
Aluamah-styr lusten och behovet av att äta god mat.

Asmarah-styr behovet av glädje och kärlek.
Supiyah-styr behovet av att ha vackra ting omkring sig.

MakMoInah-styr viljan/behovet av att följa den gudomliga Anden/Gud (Rätt väg).

Andarna regerar även varsit väderstreck (väst, öst, norr, söder).

Nur-buat (7-9 mån.) Den tredje fasen betyder skapelse och tiden för att bära fram barnet.

Eftersom Java är så pass stort och vidsträckt utförs dessa ceremonier på lite olika vis beroende på vad den lokala traditionen och familjens ekonomi tillåter. Ceremonin denna afton utfördes av Elisabeth Lind som jobbar på Etnografiska Museet/Folkens Museum och Anik Sundqvist. Mituni är i högsta grad en kvinnlig ceremoni som utförs av en kvinnlig dukun eller någon annan klok gumma i familjen. Endast kvinnor får delta i ceremonins första del då den gravida kvinnan blir tvättad/duschat med väldoftande vatten som blandats med 7 olika sorters blommor.

Likt en kåldolme sveps den nytvagade kvinnan in i 7 olika färgade saronger.

Dessa saronger tas sedan av en efter en medan ceremoniförättaren rabblar välsignelser och de övriga kvinnorna håller varsin skopa vatten över den gravida kvinnan.

Vart håller då den blivande fadern hus ?

Jo, under tiden som kvinnorna sköter sina besök styr så sitter han förmodligen tillsammans med de övriga männen och röker kretek, dricker sött te och diskuterar livet i största allmänhet. Nu blev dock denna Mituniceremoni lite "Sverige anpassad" så hela ceremoni utfördes framför oss gäster som kunde följa de olika momenten från början till slut. Elisabeth och Anik förklarade de olika momenten och vi fick höra lite om de olika

lokala variationerna. Anik och Maria är från Surabayaområdet och Elisabeth har tillbringat långa perioder i Yogyakarta. De är säkert fler av er som såg Elisabeths film om ceremonier vid Kraton(Yogya) och utställningen av krisknivar som Elisabeth också visade på Etnografiska Museet.

Faderns uppgift under den senare delen av ceremonin består av två saker:

Den första insatsen består av att han skall släppa ett ägg innanför sin hustrus sarong. Ägget ramlar då förhoppningsvis ned till marken med ett kras. Detta symboliserar hur väl förlossningen kommer att gå.

Därefter är det dags att ta reda på om barnet blir en pojke eller flicka.

För att ta reda på detta skall mannen klyva en grön kokosnöt(kelapa muda) som pryds med symboler för manligt-kvinnligt. Beroende på hur nöten klyvs kan man utläsa om det blir en pojke/flicka.

Vem behöver ultraljud ??

När dessa aktiviteter är utförda så samlas paret samt familjen/gäster för att äta tillsammans. Vi började med att äta rujak som vid en Mituni ceremoni skall bestå av 7 olika frukter. Rujak är en fruktsallad som får smaklökarna att jobba för högttryck, den smakar surt-sött-salt-beskt allt på en gång och kan dessutom var ganska

Siraman-vatten (7 blommor) hålls över Marias huvud

kyddstark. Även smaken på den rujak som serveras skall kunna förutspå om barnet blir en pojke/flicka. Maten som serveras är inte bara god och vacker att titta på, den har även symbolisk innebörd.

Riset "Nasi Tumpeng", den delade bananen, de söta klubbiga riset, kycklingen ja, allt har sin egen lilla historia.

Detta var en liten kort resumé av hur en Mituniceremoni kan gå till.

Tack !

Maria och Måns för att ni var snälla och lät oss dela denna upplevelse med oss er. Elisabeth Lind och Anik Sundqvist som styrde, ställde och förklarade ceremonin. Prasto, som alltid ställer upp med sin matlagningskonst vid SIS-evenemang. Han hade lagat maten med assistans av Anik och Maria.

Sist men inte minst ett stort tack till alla ni som kom trots kort varsel och att det blev lite strul med ändring av datum.

Foto & text Daniel Lindberg

Måns Klyver "kelapa muda"

Porträttet

Här är berättelsen om oss. Den är inte slut än, så man får väl säga; Här är berättelsen om oss så här långt. Gunnar: Vi träffades i Bogor. Jag promenerade omkring i Botaniska trädgården då Salma kom fram till mig och ville tala engelska. Jag hade bara varit i Indonesien i ett dygn, men började redan bli van vid alla indonesier som vill öva sin engelska. Vi pratade lite grann och jag bjöd på te i en pizzarestaurang. Jag hade bokat plats på en minibuss till Bandung den kvällen men sedan jag kom på bättre tankar och avbokade den. I stället åt vi middag och Salma sov över hos några släktingar.

Salma: Nästa dag visade jag runt Gunnar i Jakarta. Vi hade så mycket att tala om. Efter det träffades vi varje dag. Han frågade om jag ville komma till Sverige. Oh, det blev så mycket att ordna. Gunnar reste tillbaka i slutet av september och jag ordnade pass och gick till ambassaden och sökte visum. I november åkte jag till Sverige.

Gunnar: Jag kommer aldrig att glömma första dagen Salma var här. Vi tog bilen ut till Vaxholm. Det var en riktigt tråkig regntung, gråmulen, blyfärgad dag. Jag tyckte det var synd att det skulle vara sådant väder.

Salma: Men jag tyckte det var exotiskt. Träden hade inga löv. Stammarna och grenarna var alldeles våta och kala. Det hade jag aldrig sett förr. Vi förlovade oss vid nyår. Jag fick bara stanna tre månader, så jag var tvungen att åka tillbaka i slutet av februari. Mitt första intryck? Att det var så kallt.

Gunnar: Det var det enda jag hörde i tre månader "oh, oh, it's so cold!". Efter att Salma åkt tillbaka fick vi vänta nästan ett halvår innan Salma fick komma till Sverige igen. Gissa om vi hade höga telefonräkningar. I början använde vi Telia, men sedan hittade vi andra operatörer, som

gjorde att vi fick ialla fall lite pengar över till annat. Jag känner ganska många invandrare från olika länder så jag började fråga ut dem ganska systematiskt om vad de tyckte var bra och dåligt i Sverige. Två saker nämnde alla; vintern, mörkret och att alla svenskar är så inbundna och tysta. Vädret kunde jag inte göra så mycket åt, det är ju som det är. Men jag förklarade för Salma att vi svenskar är annorlunda. Om vi är tysta betyder inte det att vi nödvändigtvis är fientliga. På tunnelbanan eller bussen sitter vi tysta, det bara är så. Jag försökte förbereda Salma så gott jag kunde. Jag tycker att Salma har anpassat sig väldigt bra.

Salma: Jag tror det är jätteviktigt att inse att detta inte är Indonesien. Man kan inte ta med sig alla traditioner hemifrån och förvänta sig att det är samma sak här. Man måste vara öppen. Man behöver inte förneka att man är asiat, men man måste ta seden dit man kommer. Det är också viktigt att lära sig svenska så snart man kan. Man blir inte så isolerad då. Och man måste tillåta sig att säga tokiga saker. Det är inte ofta människor skrattar åt en. Jag vet inte om det ens har hänt mig någon gång. Jag tror inte det. Visst saknar jag min familj ibland. Inte bara ibland. Ganska ofta, men jag visste vad jag gav mig in i. Idag arbetar jag med Gunnar på resebyrå. Vi gifte oss för snart tre år sedan....

Gunnar: Det var det bästa som hänt mig!

Salma: Nu vill jag snart börja studera mera. För jag är invandrare och kvinna och så himla lätt är det väl inte att hitta ett arbete. Om jag har en bra utbildning blir det lättare. Vad vill jag göra? Något med barn tror jag. Ja, så gick det till. Om några år kanske vi kommer med en ny rapport.

Gunnar och Salma Benckert

SWAVINGS-MASSAGE

I samarbete med läkare masserar vi cirkulationsrubbningar (domningar i armar, ben och trötthet), reumatism, migrän, ischias, ryggvärk, axel/nack/sömnbesvär, fetma, muskelavslappning lymfdränering etc

VI UTBILDAR NYA MASSÖRER

MASSAGE boka för hela året -98

1x= 350:-

4x=1.250:-

10x=2.800:-

20x=5.000:-

Folkpensionärer, studenter, vård - och landstingsanställda,
artister, dansare, arbetslösa och SIS medlemmar
endast 200:-/ggr

VALHALLAVÄGEN 147 n.b. Stockholm

Tel 08-664 54 15, (08-767 86 14)

Täby, Brinkvägen 16, 08-768 82 33

öppet även lördag o söndag

B

FÖRENINGSBREV

Returadress

Svenskindonesiska sällskapet
Box 19 048
104 32 Stockholm

Deadline

"deadline" för att lämna material till nästa nummer är fredagen den 25 oktober.

ANNONS

Tele8 Ring billigt!

	Inkl. Moms		Inkl. Moms
U.S.A.:	Kr 1:67	Iran:	Kr 10:30
England:	Kr 1:74	Egypten:	Kr 8:51
Kanada:	Kr 2:10	Syrien:	Kr 8:51
Korea:	Kr 7:03	Libanon:	Kr 8:51
Hongkong:	Kr 4:21	Bangladesh:	Kr 8:31
Thailand:	Kr 7:26	Indien:	Kr 9:70
Kina:	Kr 8:55	Pakistan:	Kr 9:80
Malaysia:	Kr 5:49	Sri Lanka:	Kr 9:34
Indonesien:	Kr 7:34	Taiwan:	Kr 5:53
Japan:	Kr 4:88	Bosnien:	Kr 3:97
Somalia:	Kr 10:74	Etiopien:	Kr 10:79

Damini 08-96 79 78
Mobil 070-464 28 52

Vara i Sahabat

Det är en möjlighet att annonsera i Sahabat. Ansökan serligen är upplagan fortfarande blygsam men målgruppen är mycket köpstark och till 100 % intresserade av allt som rör Indonesien och Sydostasien.

Det kan vara resor eller handels kontakter, eller vara bästa papayan kan köpas, var de sällsynta kryddorna, de fantastiska serveringstallrikarna i gjutjärn eller de äkta indonesiska presentartiklarna finns.

Annonspriser:

1/1 sida 800:-

1/2 sida 450:-

1/4 sida 250:-

Mervärdesskatt och reklamskatt utgår ej. Vi förutsätter, att annonsören kan leverera färdigt heloriginal. Utformningen av enklare annonser hjälper vi till med. Komplicerade arbeten måste vi dock debitera till självkostnad.

Leveransadress:

Tills vidare bokas annonsplats hos redaktören, som även tar emot annonsmaterialet.